Lietas Nr. 128021614
Lietas arhīva Nr. 1-0216-14/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 29.maijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese B.Ābele,

ar sekretāri E.Knospiņu,

piedaloties sūdzības iesniedzēja pārstāvei zv.advokātei S.Gorbenko,

iestādes pārstāvei A.Šibeikai

izskatīja atklātā tiesas sēdē akciju sabiedrības „Nordeka" sūdzību par Valsts darba inspekcijas 2014.gada 12.marta lēmuma Nr.2014-05-4/50-2014-05-05/142 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 28.decembrī Rīgas reģionālās valsts darba inspekcijas (turpmāk – Rīgas RVDJ) vecākā inspektore Tatjana Ivanova sastādīja **administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.022688** par to, ka izlases kārtā tika pārbaudīti AS ,,Nordeka" personālsastāva dokumenti par darba tiesiskajām ar darbiniekiem, kuri pieņemti darbā par autobusa vadītājiem un norādīta sekojoša pārkāpuma būtība:

2013.gada 08.janvārī AS ,,Nordeka" izdeva rīkojumu par kārtību, kādā uzņēmuma darbinieki drīkst bez maksas pārvietoties AS ,,Nordeka" autobusos. Minēta dokumenta 1.punktā noteikts, ka AS ,,Nordeka" autobusus bez maksas drīkst izmantot AS ,,Nordeka" kontroles dienesta darbinieki, izpildot darba uzdevumu; darbinieki, kuri dodas uz/no darbavietu AS ,,Nordeka" atbilstoši iepriekš struktūrvienību vadītāju apstiprinātam sarakstam un maršrutam, kā arī darbinieki, kuri izpilda uzņēmuma vadības uzdoto darba uzdevumu.

VID savā skaidrojumā norādīja, ka minētajā gadījumā ir uzskatāms, ka darbinieks, kurš izmanto iespēju bez maksas pārvietoties AS ,,Nordeka" autobusos, gūst labumu, kurš uzskatāms par ienākumu, kas saņemts uz darba attiecību pamata. Savā skaidrojumā VID arī norādīja, ka darbinieka gūtais labums ir pieskaitāms darba algai un citiem darbinieka ar algas nodokli apliekamajam ienākumiem, ko izmaksā darba devējs, darbinieka gūto labumu nav iespējams atsevišķi izdalīt no kopējiem ar algas nodokli apliekamajiem ienākumiem.

No iepriekš izklāstītā secināts, ka nosacījums darbiniekiem izmantot AS ,,Nordeka" sniegto pasažieru pārvadāšanas pakalpojumus bez maksas - ietilpst darba samaksas jēdzienā Darba likuma 11.panta izpratnē. Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punktā noteikts, ka darbinieku pārstāvjiem, veicot savus pienākumus ir tiesības laikus saņemt informāciju un konsultēties ar darba devēju pirms tas pieņem tādus lēmumus, kuri var skart darbinieku intereses, it īpaši lēmumus, kuri var būtiski ietekmēt darba samaksu. Pārbaudes laikā dokumentāri netika konstatēts, ka pirms 2013.gada 08.janvāra rīkojuma Nr.6 pieņemšanas darba devējs ir informējis un konsultējies ar darbinieku pārstāvjiem, tajā skaitā arodbiedrību „LABA".

Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkts un pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas APK 41.panta pirmās daļas.

Bez tam, 2014.gada 15.janvārī Rīgas reģionālās valsts darba inspekcijas vecākā inspektore Tatjana Ivanova sastādīja **administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.022712** par to, ka AS ,,Nordeka" pārbaudes laikā konstatēts, ka autobusa vadītājiem, kuri piedalījās profesionālajā apmācībā 2013.gadā, tiek izmaksāta atlīdzība Ls 1,35 stundā apmērā un, ka ar autobusu vadītāju tika noslēgtas vienošanās par virsstundu darbu veikšanu Darba likuma 136.panta otrās daļas kārtībā.

Izlases kārtā tika veikta 2013.gada autobusu vadītāju profesionālās apmācībās pavadītā laika pārbaude, salīdzinājumā ar datiem darba laika uzskaitē un datiem autobusu vadītāju darba samaksas aprēķinos. Tika konstatēts, ka darba samaksas aprēķinos atsevišķi ir aprēķināta atlīdzība par apmācību, norādīts apmācības laiks stundās, bet apmācības laiks netika ieskaitīts autobusu vadītāju darba laikā.

Rīgas RVDI amatpersona uzskata, ka autobusu vadītāju profesionālās apmācībās pavadītais laiks ir jāuzskata par darba laiku, to piesummējot mēnesī nostrādātajām stundām. Tādējādi AS ,,Nordeka" netika veikta autobusu vadītāju precīza darba laika uzskaite, pārkāpjot Darba likuma 137.panta pirmās daļas prasības, jo netika precīzi uzskaitīts darba laiks mēnesī un virsstundu skaits. Pārbaudes laikā dokumentāri netika iegūts pierādījums, ka tika veikts virsstundu darba precizējums mēnešos, kad tika veikta profesionālā apmācība autobusu vadītājiem un ka tika veikts piemaksas par virsstundu darbu pārrēķinu.

Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkts un pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas APK 41.panta pirmās daļas.

Ar Valsts darba inspekcijas Rīgas reģionālās valsts darba inspekcijas 2014.gada 24.janvāra **lēmumu** Nr.13L-270-2014-002, AS ,,Nordeka" piemērots administratīvais sods pēc Latvijas APK 41.panta pirmās daļas par abiem pārkāpumiem – naudas sods EUR 480,00 apmērā.

AS „Nordeka" šo lēmumu apstrīdējusi, 2014.gada 14.februārī iesniedzot **sūdzību** Valsts darba inspekcijā (turpmāk – VDI), apstrīdot tikai 2013.gada 28.decembra protokolā VDI izteiktos secinājumus, uzskatot tos par nepamatotiem.

Savukārt, ar VDI **2014.gada 12.marta lēmumu** Nr.2014-05-04/50-2014-05-05/142 atstāts negrozīts 2014.gada 24.janvāra pieņemtais lēmums Nr.13L-270-2014-002 par administratīvā soda uzlikšanu.

2014.gada 12.marta lēmumā VDI direktors secinājis, ka jēdziens ,,darba samaksa" ietver darba algu, piemaksas, prēmijas un cita veida atlīdzību saistībā ar darbu. Dr.iur Jānis Neimanis ir minējis, ka no tiesu prakses izriet, ka cita veida atlīdzība saistībā ar darbu var būt dažādi naudā novērtējumi labumi - uzņēmuma iekārtu lietošana ar atlaidēm, mācību apmaksa, sporta nodarbību apmaksa, dienesta dzīvoklis, dienesta automašīna, dāvana Ziemassvētkos (J.Neimanis „Darba samaksas jēdziens", Jurista vārds, 2007.gada 15.maijs, Nr.20 (473)). Arī Senāts ir noteicis, ka darba samaksas jēdzienā ietilpst faktiski jebkura atlīdzība par darbu vai saistībā ar darbu, izņemot vienīgi valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas (Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 14.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-899). No iepriekš minētā secināts, ka AS „Nordeka" noteiktās autobusu vadītāju tiesības bez maksas braukt regulāro maršruta autobusos ir uzskatāmas par darba samaksas daļu.

Saskaņā ar Darba likuma 28.panta otro daļu darba samaksa uzskatāma par vienu no būtiskajām darba tiesisko attiecību sastāvdaļām. Līdz ar to uzskatāms, ka jautājums par darba samaksu (tajā skaitā, izvirzot vai grozot nosacījumus, kādos gadījumos autobusa vadītāji būs tiesīgi bez maksas braukt AS „Nordeka" regulāro maršrutu autobusos) ir tāds, kas var skart darbinieku intereses. Ņemot vērā iepriekš minēto, AS „Nordeka" bija pienākums informēt un konsultēties ar darbinieku pārstāvjiem, pirms tika izdots rīkojums. Kā izriet no AS „Nordeka" paskaidrojumiem, tad AS „Nordeka" nav informējusi un konsultējusies ar darbinieku pārstāvjiem pirms rīkojuma izdošanas. Tādējādi AS „Nordeka" ir pārkāpusi Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkta prasības.

2014.gada 02.aprīlī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemta **SIA „Nordeka" sūdzība**, kurā lūgts atcelt VDI 2012.gada 21.novembra lēmumu Nr.2014-05-4/50-2014-05-05/142.

Sūdzībā norādīts, ka AS ,,Nordeka" uzskata par nepamatotu tās saukšanu pie administratīvas atbildības pēc Latvijas APK 41.panta pirmās daļas sakarā ar Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkta pārkāpumu. Ne apstrīdētajā, ne arī sākotnējā lēmumā VDI iestādes nav norādījušas, kāpēc būtu atzīstams, ka AS ,,Nordeka" 2013.gada 08.janvāra rīkojums Nr.6 būtiski ietekmētu darbinieku darba samaksu.

AS ,,Nordeka" uzskata, ka konkrētajā gadījumā tā nav pārkāpusi Darba likuma prasības, jo minētais rīkojums nepasliktina un būtiski neietekmē darbinieku tiesisko stāvokli. Ar šo rīkojumu nav atceltas autobusu vadītāju amata aprakstā noteiktās tiesības bez maksas braukt AS ,,Nordeka" regulāro maršrutu autobusos, bet gan tikai precizēta minēto tiesību izmantošanas kārtība. Darba likuma 56.panta pirmā daļa nosaka darba devējam šādas tiesības.

Bez tam, lai gan Valsts ieņēmumu dienests atzinis, ka norādītās autobusu vadītāju tiesības būtu ietveramas jēdzienā ,,darba samaksa", AS ,,Nordeka" uzskata, ka minētās tiesības nav uzskatāmas par atlīdzību par darbu vai saistībā ar darbu. Rīgas Reģionālā valsts darba inspekcija savā lēmumā šādu viedokli pamatojusi ar Valsts ieņēmumu dienesta sniegto informāciju, taču AS ,,Nordeka" nekad ar tādu nav tikusi iepazīstināta, kā arī tā nav tikusi izsniegta pat pēc AS ,,Nordeka" rakstiskā pieprasījuma. Bet pat gadījumā, ja augstāk norādītās darbinieku tiesības ietilpst jēdzienā ,,darba samaksa", AS ,,Nordeka" nebija pienākuma konsultēties ar arodbiedrību, jo darbinieku stāvoklis nekādā veidā netika pasliktināts, bet gan tikai tika precizētas viņu tiesības. Tāpat jāatzīmē, ka nekādā veidā nevar atzīt, ka šis precizējums būtiski ietekmē darbinieku tiesisko stāvokli.

Papildus ir norādīts, ka AS „Nordeka" izdotā rīkojuma mērķis ir nodrošināt attiecīgas uzskaites vešanu uzņēmumā, nevis darbinieku stāvokļa pasliktināšana. Ievērojot to, ka AS „Nordeka" sniegtie sabiedriskā transporta pakalpojumi tiek dotēti, šobrīd spēkā esošie 2012.gada 15.maija Ministru kabineta noteikumi Nr.341 ierobežo AS „Nordeka" iespējas atļaut saviem darbiniekiem braukt regulāro maršrutu autobusos bez maksas, taču ir izdarīts viss iespējamais, lai nodrošinātu šādu braukšanas iespēju darba vajadzībām un nokļūšanai uz/no darba. Tādējādi minētais rīkojums ir pieņemts darbinieku interesēs.

AS „Nordeka" lūdz atcelt VDI 2014.gada 12.marta lēmumu Nr.2014-05-04/50-2014-05-05/142 un izbeigt administratīvo lietu daļā par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 41.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja AS „Nordeka" pārstāve zvērināta advokāte Sandra Gorbenko sūdzību uzturēja un paskaidroja, ka galvenais jautājums ir par to, vai tiesības braukt AS „Nordeka" autobusos ir atzīstama par darba samaksas sastāvdaļu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas nav attiecināms uz darba samaksu, jo viens no svarīgākajiem darba samaksas priekšnoteikumiem ir regularitāte. Nevienā no Valsts darba inspekcijas lēmumiem nav norādīts, kādēļ šis it kā pārkāpums atzīstams par būtisku pārkāpumu

un kā šis rīkojums par braukšanu autobusos var būtiski ietekmēt darba samaksu. Ar rīkojumu tikai tika konkretizēta kārtība, lai noskaidrotu, cik darbinieki izmanto šo pakalpojumu. Darba likums nosaka, ka ar arodbiedrību ir jāsaskaņo tikai jautājumi, kas būtiski ietekmē darba samaksu. Uzskata, ka konkrētasjā gadījumā arodbiedrība nebija jāinformē, jo darba samaksa ar šo rīkojumu nebija būtiski ietekmēta. Šādas darbinieku tiesības bija iekļautas jau darba aprakstā un ar pieņemto rīkojumu tikai precizēta šo tiesību izmantošanas kārtība. Lūdz atcelt lēmumu un izbeigt administratīvo lietvedību. Apstrīd tikai 2013.gada 28.decembrī sastādīto protokolu, bet tā kā lēmumā nav iespējams identificēt, kāds sods par šo pārkāpumu uzlikts, lūdz atcelt arī piemēroto sodu.

Iestādes – VDI pārstāve Aiga Šibeika tiesas sēdē sūdzību neatzina par pamatotu, uzskata, ka pārkāpums ir pierādīts. Augstākās tiesas Senāts ir noteicis, kas ietilpst darba samaksas jēdzienā un no tā izriet, ka arī šāda veida darbinieku tiesības izmantot darba devēja transportu, ietilpst darba samaksas jēdzienā. Uzskata, ka, ja arodbiedrības pārstāvjiem ir tiesības saņemt informāciju par lēmumiem, kas skar darbinieku intereses, tad saskaņā ar Darba likumu darba devējam šāda informācija bija jāizsniedz. Nosakot sodu par abiem pārkāpumiem tika piemērota metodika un izvērtēts, vai pārkāpums ir būtisks, vai izdarīts aiz neuzmanības un nosakot sodu izvērtēti abi pārkāpumi.

Motīvu daļa

Uzklausot sūdzības iesniedzēja AS „Nordeka" pārstāvja, kā arī iestādes pārstāvja paskaidrojumus, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka AS „Nordeka" sūdzība ir daļēji pamatota (daļā par administratīvās lietvedības izbeigšanu par 2013.gada 28.decembrī sastādīto protokolu AM Nr.022688) un apmierināma.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējam ir uzlikts naudas sods EUR 480,00 apmērā par administratīvo pārkāpumu, kāds paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmajā daļā, tas ir, par darba tiesisko attiecību regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, norādot, ka ir pārkāpti Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkts, 137.panta pirmā daļa un 68.pants. Par minētajiem pārkāpumiem sastādīti divi protokoli - 2013.gada 28.decembra protokols AM Nr.022688 un 2014.gada 15.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols AM Nr.022712.

Ievērojot, ka AS „Nordeka" savā sūdzībā neapstrīd VDI izteiktos secinājumus attiecībā uz 2014.gada 15.janvāra administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.022712 par Darba likuma 137.panta pirmās daļas un 68.panta pārkāpumiem, tad tiesa turpmāk savā lēmumā vērtēs tikai 2013.gada 28.decembra protokolā AM Nr.022688 norādītos apstākļus attiecībā uz Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkta pārkāpumu.

Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka darbinieku pārstāvjiem, veicot savus pienākumus ir tiesības laikus saņemt informāciju un konsultēties ar darba devēju pirms tas pieņem tādus lēmumus, kuri var skart darbinieku intereses, it īpaši lēmumus, kuri var būtiski ietekmēt darba samaksu, darba apstākļus un nodarbinātību uzņēmumā.

No minētās tiesību normas tiesa secina, ka, lai atzītu, ka persona ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, ir jākonstatē, ka:

1) bija nodibinātas darba tiesiskās attiecības, proti, darbinieks un darba devējs bija vienojušies par darbinieka veicamo darbu, pakļaujoties noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem, kā arī par darba samaksu;

2) darba devējs ir pieņēmis tādus lēmumus, kas būtiski skar darbinieku intereses un ietekmē darba samaksu, tādējādi ar to pārkāpjot darba tiesisko attiecību regulējošo normatīvos aktus.

1951.gada 6.jūnija Starptautiskās darba organizācijas konvencija Nr.100 "Par vienlīdzīgu atalgojumu" 1.panta (a) apakšpunktā paredz, ka darba samaksa ietver regulāro, pamata vai minimālo darba samaksu vai algu, kā arī jebkuru citu tieši vai netieši maksājamu atalgojumu, ko darba devējs maksā skaidrā naudā vai natūrā, un kas saistīta ar darbinieka nodarbināšanu.

Bez tam tiesa vērš uzmanību, ka Darba likuma 40.panta otrās daļas 5.punkts nosaka, ka amata apraksts ir neatņemama daba līguma sastāvdaļa.

No lietas materiāliem esošā AS „Nordeka" autobusa vadītāja amata apraksta redzams, ka 3.3.punkts piešķir autobusu vadītājiem tiesības bez maksas braukt AS „Nordeka" regulāru maršrutu autobusos Latvijas Republikas teritorijā, izmantojot brīvās vietas.

Tiesa atzīst, ka starp AS „Nordeka" un autobusu vadītājiem ir nodibinātas tādas tiesiskas attiecības, kurā puses ir vienojušies par darba samaksu, tajā skaitā arī par cita veida atlīdzību.

Tiesa pievienojas Rīgas Reģionālās valsts darba inspekcijas un Valsts darba inspekcijas viedoklim, ka autobusu vadītāju tiesības bez maksas braukt AS „Nordeka" regulāro maršrutu autobusos ietilpst Darba likuma 59.panta jēdzienā „darba samaksa", precīzāk – „jebkāda cita veida atlīdzība par darbu". Tiesa uzskata, ka atbilstoši konvencijai "Par vienlīdzīgu atalgojumu" 1.panta (a) apakšpunktam, bez maksas braukt darba devēja piederošā autobusā ir darbiniekam netiešs maksājuma atalgojums, kas maksāts natūrā un ir saistīts ar darbinieka nodarbināšu. Tiesas ieskatā, tieši tas, ka šāda veida bonuss tiek maksāts tikai AS „Nordeka" darbiniekiem, liecina par to, ka tas ir saistīts ar darbinieku nodarbināšanu, proti – kā pateicība par to, ka konkrētais darbinieks strādā uzņēmumā.

Ar AS „Nordeka" 2013.gada 08.janvāra rīkojumu Nr.6 ir apstiprināta „Kārtība, kādā AS „Nordeka" darbinieki drīkst izmantot iespēju bez maksas pārvietoties AS „Nordeka" autobusos reģionālajos starppilsētu nozīmes maršrutos". Kārtības 1.punktā precīzi uzskaitītas personas, kuras bez maksas drīkst izmantot AS „Nordeka" autobusus, tas ir – Kontroles dienesta darbinieki, darbinieki, kuri dodas uz/no darbvietu AS „Nordeka", kā arī darbinieki, kuri izpilda uzņēmuma vadības uzdotu darba uzdevumu.

Tiesa piekrīt sūdzības iesniedzēja norādei, ka darbinieku stāvoklis nekādā veidā netika pasliktināts, jo tika precizētas viņu tiesības. Turklāt, no lietas materiāliem secināms, ka AS „Nordeka" izdeva šo rīkojumu, lai izpildītu VSIA „Autotranspora direkcijas" prasījumu

precizēt noteikumus par darbinieku kategorijām, kas drīkst bez maksas izmantot sabiedriskā transporta pakalpojumus AS „Nordeka" apkalpotajos starppilsētu maršrutos.

Jēdziens „būtisks" atrodams daudzos normatīvajos aktos, kas turklāt attiecas uz dažādām tiesību nozarēm un darbības jomām. Turklāt šis jēdziens nepastāv pats par sevi, bet gan parasti ir apzīmētājs kādai konkrētai darbībai vai stāvoklim, tas ir - atklāts tiesību jēdziens. Proti, tiesību jomā nav iespējams jēdzienu „būtisks" skatīt un analizēt atrauti no konteksta, kādā tas lietots. Analizējot sīkāk kontekstu, kādā šis jēdziens parasti tiek ietverts konkrētā tiesību normā, redzams, ka lielākoties tas ir izmantots nolūkā apzīmēt vai formulēt neatļautu vai kaitīgu darbību vai sekas, kas izriet no attiecīga nodarījuma, rīcības vai bezdarbības.

Tiesa uzskata, ka precizējot bezmaksas braukšanu AS „Nordeka" autobusos tas vien nenorāda uz to, ka visu darbinieku tiesības ir aizskartas. Tā, piemēram, lietas materiālos esošie autobusa tīrītāja amata aprakstos vispār nav atrunātas tiesības par bezmaksas braukšanu AS „Nordeka" autobusos. Tādēļ var secināt, ka šāda veida bonuss nav absolūts un netiek piešķirts visiem AS „Nordeka" darbiniekiem. Precizējot to tiesību apjomu, ar kuru darbiniekiem netiek liegtas iespējas kvalitatīvi, atbilstošos darba apstākļos un droši veikt savus primāros darba uzdevumus, vēl neliecina par šo precizējumu būtisku ietekmi uz darba samaksu.

Tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt, ka braucienu skaitu samazināšana būtiski neietekmē darbinieku tiesības bez maksas braukt AS „Nordeka" autobusos, jo braucieni, atbilstoši uzņēmuma finansiālajiem apstākļiem iespējamām ir samazināti, bet ne atcelti. Tikai gadījumā, ja visi bezmaksas braucieni būtu atcelti, tiesas ieskatā būtu pamats atzīt to par būtisku darba samaksas (atlīdzības) samazinājumu. Apstāklis, ka tagad darbiniekiem savā brīvā laikā ir liegtas iespējas bez maksas apceļot Latvijas Republikas teritoriju, izmantojot AS „Nordeka" starppilsētu autobusus, nekādā gadījumā nevar atzīt, ka darbiniekiem ir pasliktinājušies darba apstākļi, apgrūtināta darbu uzdevumu izpilde vai netaisnīgi samazināta darba samaksa. Tiesas ieskatā, cita veida atlīdzības samazināšana vēl nenozīmē veiktajam darbam atbilstošu darba samaksas samazināšanu (darba algas, piemaksu vai prēmiju samazinājumu).

Līdz ar to, tiesas ieskatā konkrētajā situācijā sūdzības iesniedzējam nebija pienākums konsultēties ar darbiniekiem vai to pārstāvi, arodbiedrību „LABA", jo precizējumi būtiski neskar darba samaksu.

Tā kā tiesa atzīst par nepierādītu faktu, ka sūdzības iesniedzējs ir pieņēmis tādus lēmumus, kas būtiski skar darbinieku intereses un ietekmē darba samaksu, tad sūdzības iesniedzēja nevar tikt sauktas pie atbildības par tādu darba tiesisko attiecību regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu, kas noteikti 2013.gada 28.decembra protokolā AM Nr.022688.

Līdz ar to tiesa secina, ka pie šādiem apstākļiem nevar uzskatīt, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšana, pārkāpjot Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punktu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.pants noteic apstākļus, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Saskaņā ar šī panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka AS „Nordeka" sūdzība ir pamatota un apmierināma daļā par to, ka pieņemtais lēmums būtiski ietekmē darba samaksu, Valsts darba inspekcijas 2014.gada 12.marta lēmums ir atceļams daļā par 2013.gada 28.decembra protokolā AM Nr.022688 norādīto pārkāpumu, savukārt lietvedība šajā administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Lemjot par galīgo sodu, tiesa ņem vērā, ka Rīgas Reģionālā valsts darba inspekcija savā 2014.gada 24.janvāra lēmumā Nr.13L-270-2014-002 secināja, ka 2013.gada 28.decembra protokolā AM Nr.022688 norādītais pārkāpums būtu kvalificējams kā nebūtisks, pieņemot, ka pārkāpums izdarīts neuzmanības dēļ; turklāt arī atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. Savukārt pārsūdzētajā 2014.gada 12.marta lēmumā Nr. 2014-05-04/50-2014-05-05/142 Valsts darba inspekcija nolēma atstāt iepriekš minēto Rīgas Reģionālās valsts darba inspekcijas lēmumu negrozītu, tādējādi piekrītot gan visu pārkāpumu kvalifikācijai, gan noteiktajam sodam.

2013.gada 03.jūlija VDI „Metodiskie ieteikumi lietderības apsvērumu izvērtēšanai administratīvajos aktos un administratīvā soda lieluma noteikšanai lēmumos par administratīvā soda uzlikšanu", kā arī to pielikumā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.pantā noteikto pārkāpumu izvērtēšanai ir noteiktas vadlīnijas, pēc kuriem ir jāvadās, nosakot sodu.

Rīgas VDI noteica sodu pēc formulas: EUR ((500+700):2) = EUR 600,00, bet piemērojot samērīguma principu, galīgo sodu noteica EUR 480,00.

Metodisko norādījumu pielikumā noteikts, ka juridiskām personām par nebūtisku pārkāpumu, izdarītu aiz neuzmanības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmās daļas nosaka sodu brīdinājuma vai naudas soda (EUR 70,00-200,00) veidā.

Izvērtējot sūdzības konkrētos apstākļus, kā arī ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmajā daļā dispozīcijā norādītās sankcijas un metodiskos norādījumus, tiesa secina, ka Rīgas Reģionālā Valsts darba inspekcija sodu noteica tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. No Rīgas Reģionālās Valsts darba inspekcijas 2014.gada 24.janvāra lēmuma secināms, ka tieši ar brīdinājumu AS „Nordeka" ir sodīta par Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkta pārkāpšanu. Tādēļ piespriestais sods EUR 480,00 ir vienīgi par 2014.gada 15.janvāra protokolā AM Nr.022712 norādītajiem Darba likuma pārkāpumiem, kas paliek nemainīgs, jo AS „Nordeka" to nav pārsūdzējusi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, tiesa

nosprieda:

atcelt daļā Valsts darba inspekcijas 2014.gada 12.marta lēmumu Nr.2014-05-04/50-2014-05-05/142 par akciju sabiedrības „Nordeka", vienotais reģistrācijas Nr.40003022404, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu (Valsts Darba inspekcijas Rīgas reģionālās valsts darba inspekcijas 2014.gada 24.janvāra lēmums Nr.13L-270-2014-002) un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību daļā par Darba likuma 11.panta pirmās daļas 2.punkta pārkāpumu (administratīvā pārkāpuma protokols AM Nr.-022688).

Pārējā daļā Valsts darba inspekcijas 2014.gada 12.marta lēmumu Nr.2014-05-04/50-2014-05-05/142 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2014.gada 29.maijā.

Tiesnese B.Ābele